روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد
گروه بین‌الملل
۵۲۱۸۹۳۱۴
international@den.ir

رئیس‌جمهوری روسیه خواستار مذاکره مستقیم با اوکراین شد

آواز صلح از زبان پوتین

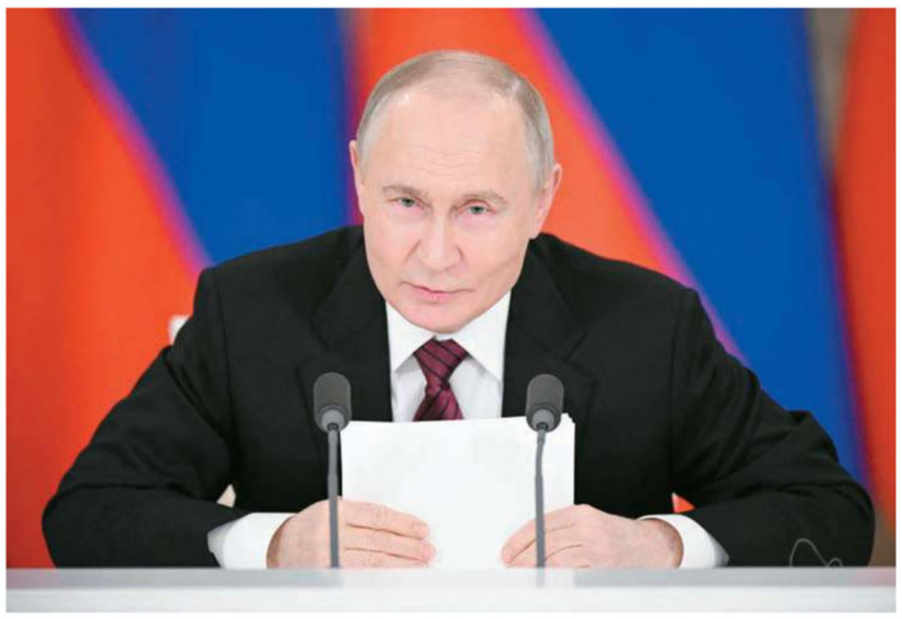

دنیای اقتصاد ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، روز یکشنبه پیشنهاد مذاکرات مستقیم با اوکراین با هدف پایان دادن به جنگ را مطرح کرد؛ ابتکاری که مورد استقبال ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، قرار گرفت و او گفت که کی‌یف مایل به گفت‌وگو است؛ اما مسکو باید با آتش‌بس موافقت کند. به گزارش رویترز، پوتین در فوریه ۲۰۲۲ هزاران سرباز را به اوکراین اعزام و جنگی را آغاز کرد که صدها هزار سرباز را کشته و شدیدترین رویارویی بین روسیه و غرب را از زمان بحران موشکی کوبا در سال ۱۹۶۲ رقم زده است. با پیشروی نیروهای روسی، رئیس کرملین تاکنون امتیاز کمی، یا اصلا امتیازی، ارائه نکرده است؛ اما پیشنهاد مذاکراتی با اوکراین در شهر استانبول ترکیه را داده است که به گفته او بدون پیش‌شرط و با هدف صلحی پایدار برگزار خواهد شد. پوتین در بیانیه‌ای تلویزیونی از کرملین که پس از ساعت ۱:۳۰ بامداد یکشنبه (۲۲:۳۰ به وقت گرینویچ شنبه) آغاز شد، گفت: «ما پیشنهاد می‌کنیم که کی‌یف مذاکرات مستقیم را بدون هیچ پیش‌شرطی از سر بگیرد. ما به مقامات کی‌یف پیشنهاد می‌دهیم که مذاکرات را از روز پنج‌شنبه در استانبول از سر بگیرند.» زلنسکی در بیانیه‌ای در وب‌سایت شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «این نشانه‌ای مثبت است که روس‌ها بالاخره شروع به بررسی پایان دادن به جنگ کرده‌اند. اما نخستین قدم برای پایان دادن واقعی به هر جنگی، آتش‌بس است.» او گفت: «ما انتظار داریم روسیه آتش‌بس - کامل، پایدار و قابل اعتماد - را از فردا، ۱۲ مه تایید کند و اوکراین آماده پذیرش آتش‌بس است.» دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا که می‌گوید می‌خواهد به‌عنوان یک صلح‌جو به یاد آورده شود و بارها قول پایان دادن به جنگ را داده است، گفت اگر بتوان به «حمام خون» پایان داد، روز بزرگی برای روسیه و اوکراین خواهد بود. ترامپ در مصاحبه با شبکه اجتماعی «تروث سوشال» گفت: «یک روز بالقوه عالی برای روسیه و اوکراین! به صدها هزار جانی فکر کنید که با پایان یافتن این «حمام خون» بی‌پایان نجات خواهند یافت.» پیشنهاد پوتین برای مذاکرات مستقیم با اوکراین ساعاتی پس از آن مطرح شد که قدرت‌های بزرگ اروپایی روز شنبه در کی‌یف از پوتین خواستند که با آتش‌بس ۳۰ روزه بدون قید و شرط موافقت کند یا با تحریم‌های جدید «گسترده» روبه‌رو شود. پوتین آنچه را که به گفته او تلاش برخی از قدرت‌های اروپایی برای تعیین «اولتیماتوم» بود، رد کرد. پوتین گفت که بعید نمی‌داند که در جریان مذاکرات پیشنهادی‌اش در ترکیه، هر دو طرف بر سر «یک آتش‌بس جدید» توافق کنند، اما آتش‌بسی که نخستین گام به سوی صلحی «پایدار» باشد.

آتش‌بسی وجود ندارد؟

امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه گفت که پیشنهاد پوتین برای مذاکرات مستقیم صلح بین مسکو و کی‌یف نشان می‌دهد که رهبر روسیه به دنبال راهی برای پیشرفت است؛ اما در عین حال سعی در خرید زمان نیز دارد. مکرون اوایل روز یکشنبه در راه بازگشت از اوکراین به خبرنگاران گفت: «این گام اول است اما کافی نیست. آتش‌بس بی‌قید و شرط، مقدم بر مذاکره نیست.» پوتین گفت: روسیه چندین آتش‌بس از جمله توقف حمله به تاسیسات انرژی، آتش‌بس عید پاک و اخیرا آتش‌بس ۷۲ ساعته در جشن‌های هشتادمین سالگرد پیروزی در جنگ جهانی دوم را پیشنهاد کرده است. پوتین گفت که در طول آتش‌بس ماه مه، اوکراین با ۵۲۴ پهپاد هوایی، ۴۵ پهپاد دریایی و تعدادی موشک غربی به روسیه حمله کرده و روسیه پنج حمله به مناطق روسیه را دفع کرده است. اوکراین، روسیه را به نقض آتش‌بس‌های موقت، از جمله آتش‌بس ۸ تا ۱۰ مه متهم کرد. مقامات اوکراینی اعلام کردند، به‌رغم درخواست پوتین برای مذاکرات صلح، روسیه روز یکشنبه حمله‌ای پهپادی به کی‌یف و دیگر بخش‌های اوکراین انجام داد که منجر به زخمی شدن یک نفر در منطقه اطراف پایتخت اوکراین و آسیب دیدن چندین خانه شخصی شد. پوتین گفت که مذاکرات باید به ریشه‌های جنگ بپردازد و او اواخر روز یکشنبه با رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه درمورد تسهیل مذاکرات صحبت خواهد کرد؛ مذاکراتی که به گفته او می‌تواند به آتش‌بس منجر شود. پوتین گفت: «همان‌طور که می‌گویند، پیشنهاد ما روی میز است. تصمیم اکنون به عهده مقامات اوکراینی و متولیان آنهاست که به نظر می‌رسد جاه‌طلبی‌های سیاسی شخصی آنها را هدایت می‌کند و نه منافع مردمشان.»

> امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه گفت که پیشنهاد پوتین برای مذاکرات مستقیم صلح بین مسکو و کی‌یف نشان می‌دهد که رهبر روسیه به دنبال راهی برای پیشرفت است؛ اما در عین حال سعی در خرید زمان نیز دارد

صلح؟

پوتین که نیروهایش یک پنجم اوکراین را کنترل می‌کنند و در حال پیشروی هستند، به‌رغم فشارهای علنی و خصوصی ترامپ و هشدارهای مکرر قدرت‌های اروپایی، بر شروط خود برای پایان دادن به جنگ پافشاری کرده است. در ژوئن ۲۰۲۴، او گفت که اوکراین باید رسما جاه‌طلبی‌های خود در ناتو را کنار بگذارد و نیروهایش را از کل خاک چهار منطقه اوکراین که روسیه ادعای مالکیت آنها را دارد، خارج کند. مقامات روسی همچنین پیشنهاد داده‌اند که ایالات متحده کنترل روسیه بر بخش‌هایی از اوکراین را به رسمیت بشناسد و از اوکراین خواسته‌اند که بی‌طرف بماند، اگرچه مسکو گفته است که با جاه‌طلبی‌های کی‌یف برای پیوستن به اتحادیه اروپا مخالف نیست. پوتین به‌طور خاص به پیش‌نویس توافق ۲۰۲۲ که روسیه و اوکراین اندکی پس از آغاز تهاجم روسیه بر سر آن مذاکره کردند، اشاره کرد. بر اساس این پیش‌نویس که رویترز نسخه‌ای از آن را بررسی کرده است، اوکراین باید در ازای تضمین‌های امنیتی بین‌المللی از سوی پنج عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد، یعنی بریتانیا، چین، فرانسه، روسیه و ایالات متحده، با بی‌طرفی دائمی موافقت کند. پوتین گفت: «این روسیه نبود که مذاکرات را در سال ۲۰۲۲ قطع کرد. این کی‌یف بود که این کار را کرد. روسیه آماده مذاکره بدون هیچ پیش‌شرطی است.» او از چین، برزیل، کشورهای آفریقایی و خاورمیانه و ایالات متحده به خاطر تلاش‌هایشان برای میانجی‌گری تشکر کرد. جو بایدن، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، رهبران اروپای غربی و اوکراین این تهاجم را به‌عنوان یک تصرف سرزمین به سبک امپراتوری توصیف کردند و بارها سوگند یاد کردند که نیروهای روسی را شکست خواهند داد. پوتین این جنگ را نقطه عطفی در روابط مسکو با غرب می‌داند که به گفته او پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ با گسترش ناتو و تجاوز به آنچه او حوزه نفوذ مسکو می‌داند، از جمله اوکراین، روسیه را تحقیر کرد.

جنگ برای پوتین به یک ایدئولوژی تبدیل شده است

بازگشت امپریالیسم روسی

دنیای اقتصاد ـ گروه اقتصاد بین‌الملل: در میدان سرخ در ۹ مه، ولادیمیر پوتین روز پیروزی را جشن گرفت؛ روزی که نماد شکست آلمان نازی است. این رژه زمانی میزبان متحدان روسیه در جنگ جهانی دوم بود. اما امروزه، این مناسبت به نمادی از تقابل قاطع روسیه با غرب تبدیل شده است و این موضوع باید موجب نگرانی اروپا شود. با افزایش شمار کشته‌شدگان در اوکراین، اهداف جنگی پوتین نیز بزرگ‌تر شده تا تلفات روسیه را توجیه کند. آنچه در آغاز «عملیات ویژه نظامی» در همسایگی خوانده می‌شد، اکنون به «نبردی برای بقا» در برابر دشمنان دوردست بدل شده است. این یک تغییر ژرف است. اکنون آینده اوکراین بیش از آنکه به دیپلماسی نمایشی دونالد ترامپ وابسته باشد، به جاه‌طلبی‌های پوتین بستگی دارد. این شرایط همچنین نشان می‌دهد که بسیاری از اروپایی‌ها خطر روسیه را دست‌کم می‌گیرند و راه درست مهار پوتین را درنمی‌یابند. از نگاه اکونومیست، شاید روسیه در آستانه تهاجم به سایر بخش‌های اروپا نباشد، اما بدون شک خواهد کوشید نفوذ خود را از راه‌های دیگر افزایش دهد: حملات سایبری، عملیات‌های نفوذ، ترور و خرابکاری. اگر پوتین نشانه‌ای از ضعف ببیند، ممکن است برای آزمودن واکنش ناتو، بخش کوچکی از خاک یک کشور عضو را اشغال کند. او می‌تواند طی دو تا پنج سال برای چنین اقدامی آماده شود که در مقیاس برنامه‌ریزی نظامی، به اندازه یک چشم بر هم زدن است. بسیاری در آمریکا و جنوب اروپا این هشدارها را اغراق‌آمیز می‌دانند. برخی مانند استیو ویتکاف، نماینده آمریکا معتقدند پوتین قابل اعتماد است یا اینکه او جرات نقض توافق صلح فرضی با ترامپ را ندارد. دیگران، با اینکه پوتین را فردی قابل اعتماد نمی‌دانند، معتقدند روسیه آن‌قدر ضعیف است که تهدیدی واقعی نیست. روسیه در اوکراین نزدیک به یک میلیون کشته و زخمی داده و پس از تصرفات خود در هفته‌های اول تهاجم، تنها کمتر از یک‌درصد از خاک اوکراین را اشغال کرده است. در سوی مقابل، بسیاری در کشورهای بالتیک، لهستان و کشورهای شمال اروپا، تهدید روسیه را حتی بزرگ‌تر از خود پوتین می‌دانند، چون امپریالیسم روسی را ریشه‌دار تلقی می‌کنند. این ترس با توجه به تاریخ پررنجشان قابل درک است، اما رویکرد درستی به روسیه نیست. چنین نگاهی نه تنها پیام پوتین را تایید می‌کند که ناتو ذاتا ضد روسیه است، بلکه اروپا را از فرصت‌های تنش‌زدایی با روسیه هم محروم می‌سازد.

پوتین بدون شک مهاجمی است که باید مهار شود. صلحی بد که بر اوکراین تحمیل شود، می‌تواند سکوی پرتاب جنگ بعدی او باشد. اما باید در نظر داشت که او ۷۲ سال دارد و اکنون زمان آن است که بر آینده پس از او اثر گذاشت.

بازدارندگی به فهم تهدید بستگی دارد. پس از سه سال نبرد، جنگ برای روسیه به یک ایدئولوژی تبدیل شده است. پیش‌تر ۶۰ درصد از روس‌ها اولویت دولت را ارتقای سطح زندگی می‌دانستند. امروز این عدد به ۴۱ درصد کاهش یافته و در عوض ۵۵ درصد خواهان آن هستند که روسیه به‌عنوان یک قدرت جهانی مورد احترام باشد. پوتین کل جامعه روسیه را در وضعیت جنگی قرار داده است. صنایع نظامی ایجاد اشتغال می‌کند. پرداخت‌های سخاوتمندانه به سربازان و خانواده‌هایشان حدود ۱٫۵ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد. پوتین همچنین از جنگ برای تشدید سرکوب داخلی و انزوای کشور از غرب بهره می‌برد. باور اینکه نیروهای نظامی روسیه تمام شده یا ناتوانند، اشتباه است. نیروی دریایی و هوایی روسیه عمدتا دست‌نخورده مانده‌اند. فرمانده عالی ناتو می‌گوید پوتین با سرعتی «بی‌سابقه» در حال تجدید نیرو، تسلیحات و مهمات است. روسیه قصد دارد شمار نیروهای فعال خود را از ۱٫۳ میلیون نفر به ۱٫۵ میلیون نفر افزایش دهد و احتمالا تا ۳۰ تا ۵۰ درصد توان نیروهای خود را در جبهه غربی تقویت کند. این جنگ روابطش را با چین، ایران و کره‌شمالی نیز عمیق‌تر کرده است. یک تهاجم کوچک و ناگهانی به یک عضو ناتو، این ائتلاف را در برابر دوراهی قرار می‌دهد: پس گرفتن خاک از دست رفته و خطر جنگ هسته‌ای یا انفعال و در هم شکستن اتحاد. پوتین شاید پیروزی استراتژیک را حتی در عدم حضور ترامپ در میدان جنگ ببیند، هرچند روسیه عقب‌رانده شود؛ زیرا نبود آمریکا در نبرد، نفوذ روسیه بر اروپا را تقویت خواهد کرد.

دفاع از اروپا از اوکراین آغاز می‌شود. هرچه پوتین در آنجا شکست بخورد، احتمال حمله‌اش به ناتو کمتر می‌شود. این به معنای حمایت تسلیحاتی از اوکراین و تامین منابع مالی برای تولید داخلی تجهیزات نظامی است. اوکراین ظرفیت تولید ۳۵ میلیارد دلار تجهیزات در سال را دارد، اما رقم سفارش‌ها از نصف این رقم هم کمتر است. ترامپ باید دریابد که حمایت از اوکراین به نفع آمریکاست. با این حال، حمایت از اوکراین برای ایمن‌سازی کل قاره اروپا کافی نیست و از ترامپ نیز کمکی برنمی‌آید. پس اروپا باید خودش دست به کار شود: با تقویت توان دفاعی، حفظ اتحاد داخلی و آماده شدن برای روسیه پس از پوتین. اروپا در حال افزایش خرید تسلیحات است. داده‌های جدید نشان می‌دهد که ناتو (به‌جز آمریکا) در سال ۲۰۲۳-۲۰۲۲ هزینه‌های نظامی خود را ۶۸ میلیارد دلار (معادل ۱۹ درصد) افزایش داده است. این کافی نیست، اما رهبران اروپا هنوز مردم را برای فداکاری‌های آینده آماده نکرده‌اند. آنها بر سر قراردادهای تسلیحاتی با هم درگیرند. مثلا بریتانیا ممکن است تنها در صورتی اجازه مشارکت در یک طرح تسلیحاتی اتحادیه اروپا را پیدا کند که دسترسی قایق‌های اروپایی به آب‌هایش را بپذیرد. تقویت وحدت ناتو، به ویژه در صورت عقب‌نشینی آمریکا ضروری است. تصور اینکه کشورهایی چون اسپانیا یا پرتغال، روسیه را مانند استونی یا لهستان تهدید ببینند، ساده‌لوحانه است. اما آنها نیز در برابر تهدیدهای زیرساختی و سیاسی آسیب‌پذیرند و در جلوگیری از نفوذ روسیه بر اعضای شرقی اتحادیه اروپا منافع حیاتی دارند. در نهایت، اروپا باید سیاستی فراتر از اوکراین برای روسیه تدوین کند. در دوران جنگ سرد، غرب مردم عادی روسیه را قانع کرد که حامی آنهاست و این رژیم شوروی است که مانع آزادی و رفاه آنهاست. غرب با ناراضیان ارتباط می‌گرفت و تماس‌های انسانی را تشویق می‌کرد. اما امروز، بسیاری از اروپایی‌ها به‌جای دشمنی با جنگ‌طلبان، با کل مردم روسیه دشمنی می‌ورزند. اروپا ثروت و قدرت صنعتی لازم برای مقابله با پوتین را دارد و این توان بالقوه را دارد که با جانشین او به تفاهم برسد. حالا که سربازان روس در میدان سرخ رژه می‌روند، پرسش اصلی این است: آیا اروپا می‌تواند بر شکاف‌هایش غلبه کند تا هم اوکراین را نجات دهد و هم خودش را؟

هسته‌ای در دکترین نظامی هند و پاکستان چه جایگاهی دارد؟

پیشگیری از هیروشیمای دوم

دنیای اقتصاد: دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده روز شنبه (۲۰ اردیبهشت‌ماه) اعلام کرد که هند و پاکستان پس از یک دوره کوتاه خصومت در چند روز گذشته، به توافق آتش‌بس رسیدند. این در حالی است که غروب شنبه گزارش‌ها حاکی از آن بود که طرف پاکستانی آتش‌بس را نقض کرده است. صرف‌نظر از تحولاتی که در روزهای اخیر بین این دو کشور رقم می‌خورد یا خواهد خورد، این پرسش مطرح است که «آیا هند و پاکستان به راستی در حال جنگ بودند؟» الجزیره در گزارشی در همین رابطه نوشت، «رسما، خیر. با وجود تبادلات نظامی شدید، از جمله حملات موشکی، حملات پهپادی و گلوله‌باران توپخانه، هیچ یک از این دو دولت رسما اعلام جنگ نکردند.» هند و پاکستان در عوض، اقدامات نظامی خود را به‌عنوان «عملیات نظامی هماهنگ‌شده» و مشخص توصیف کردند.

الجزیره در پاسخ به این پرسش که «جنگ به چه معناست؟» نوشت، هیچ تعریف واحدی از جنگ وجود ندارد. حقوق بین‌الملل بشردوستانه، مانند کنوانسیون‌های ژنو، به جای «جنگ»، از اصطلاح «درگیری مسلحانه بین‌المللی» استفاده می‌کند و آن را به‌طور گسترده‌تر به‌عنوان هرگونه استفاده از نیروهای مسلح بین کشورها، صرف نظر از اینکه هر یک از طرفین آن را «جنگ» بنامند، تعریف می‌کند. به گفته «احمر بلال صوفی»، وکیل دادگستری در دیوان عالی پاکستان که در حقوق بین‌الملل نیز تخصص دارد، در حقوق بین‌الملل مدرن، همه موارد استفاده از زور صرف‌نظر از توجیهاتی مانند دفاع از خود، «درگیری مسلحانه» طبقه‌بندی می‌شوند. او افزود: تعلیق یک معاهده همچنین می‌تواند نشانه‌ای از آغاز جنگ باشد. هند در ۲۳ آوریل مشارکت خود را در معاهده مهم آب‌های سند با پاکستان به حالت تعلیق درآورد؛ اقدامی که پاکستان آن را «اقدامی خصمانه» توصیف کرد.

«کریستوفر کلاری»، استادیار علوم سیاسی در دانشگاه آلبانی گفت: «دانشمندان علوم سیاسی معمولا می‌گویند جنگ فقط پس از شدت گرفتن نبرد - معمولا ۱۰۰۰ کشته در نبرد - وجود دارد. با این حال، برای دولت‌ها، جنگ‌ها هر زمان که چنین چیزی بگویند، وجود دارند.» کارشناسان معتقدند که تشدید اخیر اقدامات نظامی هند و پاکستان به همان اندازه که برای اهداف نظامی بود، برای نشان دادن قدرت و همچنین بخشی از تلاش گسترده‌تر برای مدیریت ادراک داخلی و بین‌المللی بود. صوفی به الجزیره گفت: پس از تصویب منشور سازمان ملل در سال ۱۹۴۵، «هیچ کشوری «ادعای جنگ» یا «اعلام جنگ» نمی‌کند، زیرا از نظر قانونی، این کار به‌عنوان استفاده غیرقانونی از زور تلقی می‌شود.» به‌طور رسمی، قرار گرفتن در وضعیت درگیری مسلحانه، تعهدات قانونی بین‌المللی، مانند پیروی از قوانین درگیری مسلحانه و پاسخ گویی در قبال جنایات جنگی را به دنبال دارد. به‌عنوان مثال، روسیه با وجود استقرار گسترده نیروها، حملات هوایی و اشغال سرزمینی، همواره حمله خود به اوکراین در سال ۲۰۲۲ را «عملیات نظامی ویژه» توصیف کرده است. به همین ترتیب، ایالات متحده از جنگ کره در دهه ۱۹۵۰ به‌عنوان «اقدام پلیسی» یاد کرد و فعالیت‌های بلندمدت خود در افغانستان و عراق را «عملیات ضدتروریستی» نامید.

دکترین هسته‌ای دو رقیب

آنچه در این درگیری مهم است و بسیاری از محافل و اندیشکده‌ها به آن پرداخته‌اند این است که «آیا هند و پاکستان می‌توانند از سلاح‌های هسته‌ای استفاده کنند؟ یا خیر؟» «دن اسمیت»، مدیر موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم (سیپری)، به الجزیره گفت: «احمقانه خواهد بود که هر یک از طرفین به دیگری حمله هسته‌ای کند. احتمال استفاده از سلاح‌های هسته‌ای بسیار کم است؛ اما این به آن معنا نیست که غیرممکن است.» «شعله لاوال» در تحلیلی برای الجزیره نوشت که پرسش این است که زرادخانه‌های هسته‌ای هند و پاکستان چگونه است و دکترین آنها چیست؟ طبق گزارش مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS)، تخمین زده می‌شود که هند در حال حاضر بیش از ۱۸۰ کلاهک هسته‌ای دارد. این کشور موشک‌های دوربرد و موشک‌های زمینی متحرک با قابلیت حمل آنها را توسعه داده و با روسیه برای ساخت موشک‌های ضد کشتی و زیردریایی همکاری می‌کند. در همین حال، زرادخانه پاکستان شامل بیش از ۱۷۰ کلاهک است. این کشور از حمایت تکنولوژیک متحد منطقه‌ای خود، چین، برخوردار است و ذخایر آن عمدتا شامل موشک‌های بالستیک کوتاه‌برد و میان‌برد متحرک است که برد کافی برای هدف قرار دادن داخل هند را دارند.

دکترین هسته‌ای هند چیست؟

علاقه هند به انرژی هسته‌ای در ابتدا در زمان نخستین نخست‌وزیرش، جواهر لعل نهرو که مشتاق استفاده از آن برای افزایش تولید انرژی بود، جرقه خورد و گسترش یافت. با این حال، در دهه‌های اخیر، این کشور جایگاه انرژی هسته‌ای خود را برای بازدارندگی در برابر همسایگانش، چین و پاکستان، بر سر اختلافات ارضی، تثبیت کرده است. نخستین و تنها دکترین هسته‌ای دهلی نو در سال ۲۰۰۳ منتشر شد و رسما مورد بازنگری قرار نگرفته است. معمار این دکترین، تحلیلگر فقید استراتژیک، «کی. سوبرامانیام»، پدر وزیر امور خارجه فعلی هند، «اس. جایشانکار» بود. فقط نخست‌وزیر، به‌عنوان رئیس «شورای سیاسی سازمان فرماندهی هسته‌ای» می‌تواند دستور حمله هسته‌ای را بدهد. دکترین هسته‌ای هند بر اساس چهار اصل بنا شده است:

«عدم استفاده اول»: این اصل به این معنی است که هند نخستین طرفی نخواهد بود که حملات هسته‌ای را به دشمنان خود آغاز می‌کند. این کشور تنها در صورتی با سلاح‌های هسته‌ای تلافی خواهد کرد که نخستین طرفی باشد که در یک حمله هسته‌ای مورد ضربت هسته‌ای قرار گیرد. دکترین هند می‌گوید که می‌تواند در برابر حملات انجام‌شده در خاک هند یا در صورت استفاده از سلاح‌های هسته‌ای علیه نیروهایش در خاک خارجی، اقدام به تلافی کند. هند همچنین متعهد می‌شود که از سلاح‌های هسته‌ای علیه کشورهای غیرهسته‌ای استفاده نکند.

حداقل بازدارندگی معتبر: موضع هسته‌ای هند حول محور بازدارندگی متمرکز است؛ یعنی زرادخانه هسته‌ای آن در درجه اول برای منصرف کردن سایر کشورها از حمله هسته‌ای به این کشور است. هند معتقد است که زرادخانه هسته‌ای‌اش بیمه‌ای در برابر چنین حملاتی است. این یکی از دلایلی است که دهلی نو امضاکننده «پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای» (NPT) نیست؛ زیرا معتقد است که قبل از حمله هسته‌ای، همه کشورها به‌طور یکسان خلع سلاح می‌شوند.

تلافی گسترده: تلافی هند به نخستین حمله از سوی یک متجاوز به گونه‌ای محاسبه خواهد شد که چنان تخریب و آسیبی وارد کند که قابلیت‌های نظامی دشمن نابود شود.

استثنائات سلاح‌های بیولوژیکی یا شیمیایی: به‌عنوان یک استثنا برای «عدم استفاده اول»، طبق این دکترین، هند از سلاح‌های هسته‌ای علیه هر کشوری که این کشور یا نیروهای نظامی آن را در خارج از کشور با سلاح‌های بیولوژیکی یا شیمیایی هدف قرار دهد، استفاده خواهد کرد.

دکترین هسته‌ای پاکستان چیست؟

ابهام استراتژیک: پاکستان هرگز به‌طور رسمی موضعی در مورد سیاست جامع استفاده از سلاح‌های هسته‌ای خود منتشر نکرده است. همین امر به این کشور انعطاف‌پذیری لازم برای استقرار بالقوه سلاح‌های هسته‌ای در هر مرحله از درگیری را می‌دهد، همان‌طور که در گذشته تهدید به انجام آن کرده است. کارشناسان به‌طور گسترده معتقدند که از همان ابتدا، عدم شفافیت اسلام‌آباد امری استراتژیک بوده و به‌عنوان بازدارنده‌ای در برابر قدرت نظامی متعارف برتر هند عمل می‌کرد، نه صرفا در برابر قدرت هسته‌ای هند.

چهار عامل محرک: با این حال، در سال ۲۰۰۱، سپهبد (بازنشسته) خالد احمد کیدوای که به‌عنوان یک استراتژیست محوری درگیر در سیاست هسته‌ای پاکستان و مشاور آژانس فرماندهی هسته‌ای شناخته می‌شود، چهار «خط قرمز» یا عامل محرک گسترده را که می‌تواند منجر به استقرار سلاح هسته‌ای شود، مشخص کرد. آنها عبارتند از:

آستانه مکانی: هرگونه از دست دادن بخش‌های بزرگی از خاک پاکستان می‌تواند پاسخ را توجیه کند. این امر همچنین ریشه درگیری این کشور با هند را تشکیل می‌دهد.

آستانه نظامی: تخریب یا هدف قرار دادن تعداد زیادی از نیروهای هوایی یا زمینی آن می‌تواند یک عامل محرک باشد.

آستانه اقتصادی: اقداماتی از سوی متجاوزان که ممکن است تاثیر خفه‌کننده‌ای بر اقتصاد پاکستان داشته باشد.

آستانه سیاسی: اقداماتی که منجر به بی‌ثباتی سیاسی یا ناهماهنگی داخلی در مقیاس بزرگ می‌شود.

با این حال، پاکستان هرگز مشخص نکرده است که از دست دادن قلمرو نیروهای مسلح آن چقدر باید باشد تا این محرک‌ها فعال شوند.

آیا موضع هسته‌ای هند تغییر کرده است؟

اگرچه دکترین رسمی هند ثابت مانده است، سیاستمداران هندی در سال‌های اخیر تلویحا گفته‌اند که ممکن است موضع مبهم‌تری در مورد سیاست «عدم استفاده اول» در دست اقدام باشد، احتمالا برای مطابقت با موضع پاکستان. در سال ۲۰۱۶، «مانوهر پاریکار»، وزیر دفاع وقت هند این پرسش را مطرح کرد که آیا هند نیاز به ادامه پایبندی خود به «عدم استفاده اول» دارد یا خیر؟ در سال ۲۰۱۹، «راجناث سینگ»، وزیر دفاع گفت که هند تاکنون کاملا به سیاست «عدم استفاده اول» پایبند بوده است؛ اما تغییر شرایط می‌تواند بر آن تاثیر بگذارد. سینگ گفته بود: «آنچه در آینده اتفاق می‌افتد به شرایط بستگی دارد.» اتخاذ این استراتژی توسط هند ممکن است متناسب تلقی شود، اما برخی از کارشناسان خاطرنشان می‌کنند که ابهام استراتژیک یک شمشیر دولبه است. «لورا اسلمان»، کارشناس در تفسیری برای موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم (SIPRI) خاطرنشان می‌کند: «عدم آگاهی از خطوط قرمز دشمن می‌تواند منجر به عبور ناخواسته از خطوط شود؛ اما همچنین می‌تواند مانع از انجام اقداماتی شود که ممکن است منجر به واکنش هسته‌ای شود.»

آیا موضع هسته‌ای پاکستان تغییر کرده است؟

پاکستان در سال‌های اخیر از سیاست مبهم عدم بیان دکترین به سیاست صریح‌تر «عدم استفاده اول» روی آورده است. این در حالی است که در مه ۲۰۲۴، کیدوای، مشاور آژانس فرماندهی هسته‌ای، در سمیناری گفت که اسلام‌آباد «سیاست عدم استفاده اول» را ندارد. به‌طور قابل توجهی، پاکستان از سال ۲۰۱۱ مجموعه‌ای از سلاح‌های هسته‌ای به اصطلاح تاکتیکی را توسعه داده است. سلاح‌های هسته‌ای کوتاه‌برد، سلاح‌هایی هستند که برای حملات محدودتر طراحی شده‌اند و قرار است در میدان نبرد علیه ارتش حریف بدون ایجاد تخریب گسترده استفاده شوند. در سال ۲۰۱۵، «اعزاز چودری»، وزیر امور خارجه وقت تایید کرد که سلاح‌های هسته‌ای کوتاه‌برد می‌توانند در درگیری احتمالی آینده با هند مورد استفاده قرار گیرند. با این حال، در واقعیت، کارشناسان هشدار می‌دهند که این کلاهک‌ها نیز می‌توانند تا ۳۰۰ کیلوتن یا ۲۰ برابر بمبی که هیروشیما را نابود کرد، قدرت انفجاری داشته باشند. چنین انفجارهایی نه تنها می‌توانند فاجعه‌بار باشند، بلکه برخی کارشناسان می‌گویند که این انفجارها ممکن است بر جمعیت مرزی خود پاکستان نیز تاثیر بگذارند.

دکترین هسته‌ای پاکستان چیست؟

ابهام استراتژیک: پاکستان هرگز به‌طور رسمی موضعی در مورد سیاست جامع استفاده از سلاح‌های هسته‌ای خود منتشر نکرده است. همین امر به این کشور انعطاف‌پذیری لازم برای استقرار بالقوه سلاح‌های هسته‌ای در هر مرحله از درگیری را می‌دهد، همان‌طور که در گذشته تهدید به انجام آن کرده است. کارشناسان به‌طور گسترده معتقدند که از همان ابتدا، عدم شفافیت اسلام‌آباد امری استراتژیک بوده و به‌عنوان بازدارنده‌ای در برابر قدرت نظامی متعارف برتر هند عمل می‌کرد، نه صرفا در برابر قدرت هسته‌ای هند.

چهار عامل محرک: با این حال، در سال ۲۰۰۱، سپهبد (بازنشسته) خالد احمد کیدوای که به‌عنوان یک استراتژیست محوری درگیر در سیاست هسته‌ای پاکستان و مشاور آژانس فرماندهی هسته‌ای شناخته می‌شود، چهار «خط قرمز» یا عامل محرک گسترده را که می‌تواند منجر به استقرار سلاح هسته‌ای شود، مشخص کرد. آنها عبارتند از:

آستانه مکانی: هرگونه از دست دادن بخش‌های بزرگی از خاک پاکستان می‌تواند پاسخ را توجیه کند. این امر همچنین ریشه درگیری این کشور با هند را تشکیل می‌دهد.

آستانه نظامی: تخریب یا هدف قرار دادن تعداد زیادی از نیروهای هوایی یا زمینی آن می‌تواند یک عامل محرک باشد.

آستانه اقتصادی: اقداماتی از سوی متجاوزان که ممکن است تاثیر خفه‌کننده‌ای

آگهی مناقصه عمومی

صنایع شیمیایی شهدای پارچین در نظر دارد، خرید ۶ عدد دیگ و ۶ عدد درب دیگ از جنس چدن طبق مشخصات فنی اعلام شده در اسناد مناقصه را به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.
لذا از کلیه شرکت‌هایی که در این زمینه فعالیت دارند، دعوت به عمل می‌آید پس از دریافت اسناد مناقصه با ارائه معرفی‌نامه همراه با ارائه اساسنامه شرکت و واریز مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال به شماره حساب ۲۹۲۸۰۰۱۴۰۶۷۸ نزد بانک سپه شعبه پارچین (شاخص ۲۹۲) به نام صنایع شیمیایی پارچین از تاریخ درج آگهی تا روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۲۸ جهت دریافت اسناد و ارائه پیشنهاد قیمت به آدرس ذیل مراجعه نمایند.
تهران، کیلومتر ۳۵ جاده خاوران، شهرستان پاکدشت، میدان شهید حاج قاسم سلیمانی، جاده اختصاصی پارچین، صنایع شیمیایی شهدای پارچین (مدیریت بازرسی، صندوق مناقصات).
- در ضمن هزینه درج آگهی روزنامه برعهده برنده مناقصه خواهد بود.
جهت کسب اطلاعات بیشتر با تلفن: ۳۵۲۴۵۸۳۷ و فاکس ۳۶۰۷۶۶۲۵ معاونت بازرگانی - مد تدارکات داخلی تماس حاصل فرمایید.

آگهی شناسایی و ارزیابی کیفی تولیدکنندگان و تامین کنندگان

MMTE
شرکت مهندسی فن آور معادن و فلزات

شرکت مهندسی فن آور معادن و فلزات در نظر دارد نسبت به شناسایی و ارزیابی کیفی تولیدکنندگان و تامین کنندگان واجد شرایط اقدام نماید. لذا بدینوسیله از کلیه تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان فعال در این زمینه دعوت به‌عمل می‌آید نسبت به ارسال کاتالوگ معرفی شرکت، رزومه و اعلام زمینه‌های همکاری و همچنین نامه درخواست ورود به لیست وندور شرکت MMTE به نشانی COMMERCE @MMTE.IR اقدام نمایند.